

Súd: Okresný súd Rožňava
Spisová značka: 10C/215/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7812210123
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 07. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Tengely
ECLI: ECLI:SK:OSRV:2013:7812210123.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rožňava, samosudca JUDr. Marián Tengely, v právnej veci žalobcu E. Š., Z. XX.XX.XXXX, B. O. Č.. XXX, XXX XX, právne zastúpený advokátom: JUDr. Ján Fečko, Mäsiarska 61, 040 01 Košice proti žalovanému BULLDOZER.SK, s.r.o., Akademia Hronca 3, 048 01 Rožňava, IČO: 36575518, v konaní zastúpený opatrovníčkou: F. I. K., V. Q. Ú. H. Q. Q. Z. V., o zaplatenie 8.326,14 € istiny s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Z a v ä z u j e žalovaného zaplatiť žalobcovi 8.326,14 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,00 % ročne zo sumy 1.167,50 € od 01.09.2011 do zaplatenia, zo sumy 1.030,00 € od 01.10.2010 do zaplatenia, zo sumy 2.611,45 € od 01.11.2010 do zaplatenia, zo sumy 2.198,65 € od 01.12.2010 do zaplatenia, zo sumy 846,00 € od 01.01.2011 do zaplatenia, zo sumy 472,54 € od 01.01.2011 do zaplatenia a trovy konania vo výške 499,50 € súdneho poplatku a vo výške 627,77 € trov právneho zastúpenia, všetko v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku, trovy platbou u právneho zástupcu žalobcu JUDr. Jána Fečku.

odôvodnenie:

Žalobca sa podanou žalobou domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 8.326,14 € s príslušenstvom a náhrady trov konania, tak ako je to uvedené vo výroku rozsudku. Žalobu odôvodnil tým, že u žalovaného bol zamestnaný na základe pracovnej zmluvy zo dňa 12.07.2002 ako vodič s miestom výkonu práce v Hrhove, so mzdovými nárokmi dohodnutými na 310,00 €/mesačne (základ) a 0,15 € za každý výkonom práce odjazdený kilometer. Na základe tejto zmluvy pracoval ako vodič v Belgicku, kde väčšinou vozil tovar na trase z Belgicka do Anglicka až do dňa 03.11.2010 vrátane odkedy bol práceneschopný. Dňa 01.12.2010 rozviazal so žalovaným pracovný pomer pre pretrvávajúce porušovanie povinností zo strany žalovaného tým, že za odpracované práce nevyplatil mzdu za celú dobu zamestnania, čím vznikla pohľadávka

za júl 2010 vo výške 310,00 € a za 4250 km vo výške 137,50 €; spolu 447,50 €,

za august 2010 vo výške 310,00 €; spolu 310,00 €,

za september 2010 vo výške 310,00 € a za 9043 km vo výške 1.356,45 €; spolu 1.666,45 €,

za október 2010 vo výške 310,00 € a za 8391 km vo výške 1.258,65 €; spolu 1.568,65 €,

za november 2010 (2 dni) vo výške 126,00 € a za 10 dní práceneschopnosti sumu vo výške 630,00 €; spolu 756,00 €, celkovo 4.748,60 €.

Pri skončení pracovného pomeru žalovaný nepreplatil nárok za nevyčerpanú dovolenku za dobu 4,5 mesiaca v rozsahu 7,5 pracovných dní x 63,00 €; spolu 472,51 €. Zároveň žalovaný nepreplácal riadne

vyúčtované cestovné náhrady za dobu vyslania na pracovnú cestu, pobytu a výkonu práce v zahraničí v Belgicku v zmysle zákona č. 283/2002 Z.z. o cestovných náhradách v platnom znení, v tom čase predstavovala náhrada za deň sumu 45,00 €, pričom celkovo strávil žalobca v zahraničí 69 kalendárnych dní a to v mesiaci

- od 13.07.2010 do 28.07.2010 - 16 dní x 45,00 € = 720,00 €,
- od 16.08.2010 do 21.09.2010 - 16 dní x 45,00 € = 720,00 €,
- od 01.09.2010 do 21.09.2010 - 21 dní x 45,00 € = 945,00 €,
- od 18.10.2010 do 31.10.2010 - 14 dní x 45,00 € = 630,00 €,
- od 01.11.2010 do 03.11.2010 - 2 dni x 45,00 € = 90,00 €, celkovo sumu 3.105,00 €.

Celkový uplatňovaný nárok proti žalovanému je vo výške 8.326,14 €. Tento nárok už bol u žalovaného uplatňovaný, kde žalovaný prisľúbil, že sa snaží dlh znížiť. Naposledy došlo ku komunikácii dňa 23.03.2012, avšak od toho času už žalovaný nereaguje a nekomunikuje a ani nezaplatil dlžnú sumu ani čiastočne.

Súd v konaní vydal platobný rozkaz č. k. 14Ro/248/2012-14 zo dňa 22.10.2012, ktorým uložil žalovanému povinnosť uhradiť žalobcovi žalovanú sumu a nahradiť trovy konania. Keďže platobný rozkaz nebolo možné doručiť žalovanému do vlastných rúk, súd ho uznesením č. k. 14Ro/248/2012-26 zo dňa 21.03.2013 zrušil.

Žalovaný neexistuje na adrese svojho miesta podnikania, preto mu súd Uznesením č. k. 10C/215/2013-34 zo dňa 17.06.2013 ustanovil podľa ust. § 29 ods. 3 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „OSP“) opatrovníčku, ktorá ho zastupovala v tomto konaní.

Na nariadenom pojednávaní dňa 17.07.2013 sa účastníci osobne nezúčastnili.

Podľa ust. § 101 ods. 2 OSP, pokračuje súd v konaní, aj keď sú účastníci nečinní. Ak sa riadne predvolaný účastník nedostaví na pojednávanie ani nepožiadala z dôležitého dôvodu odročenie, môže súd vec prejednať v neprítomnosti takého účastníka; prihliadne pritom na obsah spisu a dosiaľ vykonané dôkazy.

Na základe uvedených skutočností súd prejednal vec v súlade s ust. § 101 ods. 2 OSP bez prítomnosti účastníkov.

Súd sa v konaní oboznámil s listinnými dôkazmi, a to s Pracovnou zmluvou, potvrdením o práceneschopnosti žalobcu.

Z pracovnej zmluvy zo dňa 12.07.2010, vyplýva, že žalobca od 13.07.2010 začal vykonávať pracovnú činnosť vodiča u žalovaného za dohodnutú mesačnú mzdu 31,00 € mesačne v hrubom. Výplatným termínom bolo obdobie do konca mesiaca nasledujúceho po odpracovanom mesiaci. Žalovaný sa podľa zmluvy zaviazal odo dňa vzniku pracovného pomeru prideľovať žalobcovi prácu podľa pracovnej zmluvy, platiť mu za vykonanú prácu mzdu podľa mzdových predpisov, vytvárať podmienky pre úspešné plnenie jeho pracovných úloh a dodržiavať ostatné pracovné podmienky ustanovené právnymi predpismi a pracovnou zmluvou.

Z potvrdenia o práceneschopnosti vyplýva, že žalobca bol práceneschopný odo dňa 03.11.2010.

Z vykonaného dokazovania vyplýva, že žaloba žalobcu je v celom rozsahu dôvodná, preto jej súd vyhovel.

Nároky žalobcu vyplývajú z nasledovných ustanovení.

Podľa ust. § 47 ods. 1 zákona č. 311/2001 Z.z. Zákonníka práce v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZP“) odo dňa, keď vznikol pracovný pomer,

a) zamestnávateľ je povinný prideľovať zamestnancovi prácu podľa pracovnej zmluvy, platiť mu za vykonanú prácu mzdu, utvárať podmienky na plnenie pracovných úloh a dodržiavať ostatné pracovné podmienky ustanovené právnymi predpismi, kolektívnou zmluvou a pracovnou zmluvou,

b) zamestnanec je povinný podľa pokynov zamestnávateľa vykonávať práce osobne podľa pracovnej zmluvy v určenom pracovnom čase a dodržiavať pracovnú disciplínu.

Podľa ust. § 116 ods. 1- 3 ZP:

(1) Zamestnancovi patrí za vyčerpanú dovolenku náhrada mzdy v sume jeho priemerného zárobku.

(2) Za časť dovolenky, ktorá presahuje štyri týždne základnej výmery dovolenky, ktorú zamestnanec nemohol vyčerpať ani do konca nasledujúceho kalendárneho roka, patrí zamestnancovi náhrada mzdy v sume jeho priemerného zárobku.

(3) Za nevyčerpané štyri týždne základnej výmery dovolenky nemôže byť zamestnancovi vyplatená náhrada mzdy, s výnimkou, ak si túto dovolenku nemohol vyčerpať z dôvodu skončenia pracovného pomeru.

Podľa ust. § 57 ZP môže, zamestnávateľ zamestnanca vyslať na pracovnú cestu mimo obvodu obce pravidelného pracoviska alebo bydliska zamestnanca na nevyhnutne potrebné obdobie len s jeho súhlasom. To neplatí, ak vyslanie na pracovnú cestu vyplýva priamo z povahy dohodnutého druhu práce alebo miesta výkonu práce alebo ak možnosť vyslania na pracovnú cestu je dohodnutá v pracovnej zmluve. Na pracovnej ceste zamestnanec vykonáva prácu podľa pokynov vedúceho zamestnanca, ktorý ho na pracovnú cestu vyslal.

Podľa § 2 ods. 1 zák. č. 283/2002 Z. z. o cestovných náhradách pracovná cesta je čas od nástupu zamestnanca na cestu na výkon práce do iného miesta, ako je jeho pravidelné pracovisko (odsek 3), vrátane výkonu práce v tomto mieste do skončenia tejto cesty.

Podľa § 7 ods. 1 zák. č. 283/2002 Z. z. o cestovných náhradách, ak sa zamestnanec písomne dohodne so zamestnávateľom, že pri pracovnej ceste použije cestné motorové vozidlo okrem cestného motorového vozidla poskytnutého zamestnávateľom, patrí mu základná náhrada za každý 1 km jazdy (ďalej len "základná náhrada") a náhrada za spotrebované pohonné látky; ak zamestnanec použije cestné motorové vozidlo na žiadosť zamestnávateľa, odsek 10 sa nepoužije.

Súd mal za preukázané, že medzi účastníkmi došlo k uzavretiu pracovného pomeru, kde žalobca vykonával vodiča medzinárodnej kamiónovej prepravy a žalovaný mu zadával prácu podľa pracovnej zmluvy. Na základe vykonanej práce však následne žalovaný neposkytol žalobcovi pracovnú odmenu ani ďalšie náhrady vyplývajúce z pracovného pomeru ako aj z právnych predpisov. Súd preto zaviazal žalovaného ich úhradou.

O trovách konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 142 ods. 1 OSP. Súd priznal úspešnému žalobcovi trovy konania pozostávajúce zo zaplateného súdneho poplatku vo výške 499,50 € a trovy právneho zastúpenia vo výške 627,77 € za dva úkony právnej služby + DPH 20 % (prevzatie zastúpenia, písomné podanie na súd) hodnota jedného úkonu je 253,94 € + 2 x režijný paušál á 7,63 €, 507,88 € + 15,26 € + 104,63 € (DPH), spolu vo výške 627,77 €.

Hodnoty úkonov boli určené podľa ust. § 10 ods. 1, § 15 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. vo výške 253,94 € za úkon. K tomu bol pripočítaný režijný paušál 7,63 € za každý úkon. V súlade s ust. § 18 ods. 4 uvedenej vyhlášky bola priznaná i daň z pridanej hodnoty vo výške 20 % z odmeny.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Rožňava (§ 204 ods. 1 OSP).

Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy. (všeobecné náležitosti § 42 ods. 3 OSP)

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 OSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (osobitné náležitosti § 205 ods. 1 OSP).

Podľa § 205 ods. 2 OSP, možno odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 OSP,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a OSP),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods. 1 OSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (§ 6 ods. 4 zákona č. 65/2001 Z.z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov).